

izvzamemo po našem mnenju nepraktično določitev štiriurnega dela na prvo in tretjo nedeljo v mesecu, prišlo do precejšnjih konfliktov med deželo in večjimi mesti. Tudi mislimo, da kmetiskemu prebivalstvu s tako ureditvijo nedeljskega počitka ne bo ustrezno, ker ne bo imelo pravega pregleda, kdaj so trgovine odprte, oziroma zaprte.

Iz teh razlogov moramo vztrajati pri svojem prvotnem predlogu in moramo zahtevati od vlade da ne izda tozadevne naredbe v obliki gornjega kompromisa. O nadaljnjem poteku tega vprašanja bomo še poročali.

Skrbimo za boljši kmečki naraščaj!

V Sloveniji so tri državne kmetijske šole, ki nam naj odgajajo dober kmečki naraščaj: vinarska in sadjarska šola v Mariboru, kmetijski šoli v Št. Juriju ob Južni železnici in na Grmu pri Novem mestu.

Vsakdo, ki prevzema kmetijo, bi moral imeti primerno strokovno izobrazbo, ki mu jo nudi kmetijska šola. Tudi čevljar ne more biti brez strokovno izobrazbo! Napredni kmetovalec pošilja tedaj svojega najsposobnejšega, najnadarnejšega sina v strokovno šolo, da bo nekoč njega vredni naslednik. Naj se ne boji stroškov! Pred vojno je prodal par volov, da je dal sina eno leto šolati, sedaj zadostuje en vol za dve leti na kmetijski šoli, ki je razmeroma še najbolj cena, a za naš kmetiški stalež najbolj potrebna. Uprav sedaj je čas odločitve in prevdarne izbire najsposobnejših mladeničev za kmetijske šole. V resnici revni in potrebni dobo državne ali druge štipendije, drugi teh par malovrednih tisočakov za pol vola sami prispevajo; to ni žrtev, ampak najbolje naloženi denar, kar si misliti moremo. Županstva naj ne dajejo ubožnih spričeval takim, ki res niso ubožni. Žalostno je dejstvo, da se je podpisanemu prijavil slučaj, da je dobil ubožno spričevalo mladenič, kojega oče poseduje par sto oravlov nezadolženega dobrega zemljišča, več hiš, gostilniško, mesarsko in mlinarsko obrt, žago itd. To je kazniv zločin, ker se tako res potrebni lahko silno oškodujejo. Okrajni zastopi, denarni zavodi in druge korporacije naj dovoljujejo redne in večje štipendije za gojence kmetijskih šol, nego deslejš. Doslej prednjačita na štajerskem ozemlju okrajna zastopa v Brežicah in Mariboru, ki podpirata kmetijsko šolanje z lepimi zneski. Posnemajte jih! Tako se naše kmetijstvo in splošno gospodarstvo najbolj pospešuje. Prijatelji kmetijstva in kmečkega ljudstva naj store svojo dolžnost! Skrbimo vsi za boljši kmečki naraščaj, kar je posebne važnosti v naši obmejni, od hudih sovragov obkoljeni slovenski pokrajini. To je hkrati dolžnost vsakega dobrega državljana.

Andrej Žmavc, rav. drž. vin. in sadj. šole v Mariboru.

Gospodarstvo.

Še nekaj opomb radi trtne plesnobe.

Mojemu, v 28. št. „Ptujkega lista“ priobčenemu članku v tej zadevi imam na podlagi opazovanj tekom zadnjih dni dodati še sledeče:

V splošnem se ne priporoča prikrajšavati vršiče v vinogradih preje, kakor da prične mladje spodaj zoreti, ker je očje v tem slučaju bolj čvrsto in odporljivo proti zimski pozebi. Tudi nudijo čez kolje priklanjajoči se vršiči nekoliko obrane proti eventualni toči.

Vzlic navedenemu pa priporočam letos vršiče čimprej prikrajšati, posebno v vinogradih, ki imajo bujno rast in zgledajo kakor goščava. To pa zategavoljo, da se vinograd bolj prezrači, da ga veter lažje prepriha in odpihava v njem tvorečo se vlažno soparčino, ki sicer neizmerno pospešuje razvoj trtne plesnobe, posebno še v takimenovanih gnjačah.

Iz istega razloga se priporoča tudi plevel pridno izpodkšati in če le mogoče vinograde

plitvo prekapati, da se površje hitro presuši in onemogoči tvarjanje, oz. vlažne soparčine.

Radi ranega prikrajšanja vršičev bodo sicer postranski poganjki posebno na vrhu hitro rastli; te je pa pozneje potrgati, predno se jih loti peronospora in so posušeni prav dobra klaja. Tudi vršičevje se lahko v to svrhu posuši in porabi, čeravno je poškopljeno. V malih porcijah polagano ne škoduje in bo posebno pri letošjem slabem pridelku krme dober pripomoček pri prehrani živine. Vršiče in plevel je torej čimprej spraviti iz vinogradov, da se tudi na ta način omeji razvoj trtne plesnobe. Vin. inštruktor Zupanc.

Župni zlet Središče.

Mariborska Sokolska župa priredi svoj vsakoletni zlet dne 14. avgusta v Središče. Zleta se udeleže vsa društva od Koroške do Medjimurja in prvič nastopajo na skupnem zletu v župi včlanjena društva varaždinske županije. Tudi naše vojaštvo iz Maribora, Ptuj, Čakovca in Varaždina bo v velikem številu na zletu sodelovalo. Središki Sokol praznuje isti dan 10 letnica svojega obstoja.

Dopisi.

Odlikovanje našega rojaka. Za izredne zasluge, ki si jih je pridobil za donešenje ustave, je bil odlikovan z redom Sv. Save III. načelnik v ministrstvu za ustavotvorno skupščino in izenačenje zakonov, g. dr. Štefan Sagadin, ki je tudi služboval v Ptuj nekaj let pri sodniji, brat tajnika našega okrajnega zastopa.

Petrov dan v Ptuj dne 12. julija t. l. je bil tudi invalidski dan in je tudi donesel za organizacijo vojnih invalidov, vdov in sirot čistih 5410 kron. Vsled tega izreka že omenjena organizacija najiskrenejšo hvalo komandantu mesta Ptuj g. majorju Djeloševiću kakor tudi vsem drugim oficirjem in vsem tistim, ki so se edino le za dobrobit vojnih invalidov pred tistim dnem in tisti dan trudili.

Koncert ljubljanskega učiteljskega pevskega zbora, ki se je vršil v Ptuj dne 13. julija t. m., je uspel nad naše pričakovanje. Smoter, ki si ga je zamislil pevski zbor s svojo turnejo, da ponese ubrano slovensko pesem na severno mejo naše domovine, je bil popolnoma dosežen. S svojim bogatim vzporedom novjših slovenskih skladb nam je nudil zbor užitek, kakor ga morejo nuditi le pevci, ki se zavedajo svoje poslanice. Zastopani so bili na koncertu s svojimi skladbami E. Adamič, celo s petimi popolnoma novimi zbori, Risto Savin, J. Pavčič, od starejših F. Juvanec in A. Nedved. Solistinja Jelica Vuk-Sadarjeva je nastopila v Adamičevih in Lajevčevih pesmicah; njen prijetni, izšolani in obsežni mezzosopran se je ob diskretnem klavirskem spremljevanju Irme Cepudrove razvil celo v znano neakustični dvorani Društvenega doma. Glasovom v zboru, posebno moškim, se je sicer že poznala dolga pot turneje preko Gornje Radgone, Murske Sobote in Ljutomera, vendar pa smo še vedno imeli priliko diviti se čistim in jasnim sopranom in altom. Od prednašanih pesmi sta zlasti ugajali Adamičeva šaljivka „Ne maram tebe“ in njegovo belokranjsko kolo „Zbiraj se, zbiraj, lepi zbor!“ Celotni nastop nam je pokazal v pevovodju F. Juvancu mojstra v izbiranju pevskega materiala, učitelja, ki izbrusi v zboru pesmi do največje preciznosti, in vodjo, ki mu njegov zbor re-

agira v vsakem hipu. Obiskan je bil koncert prav dobro; Ptuj je zopet pokazal svoj smisel za lepo umetnost. Koncert nam je zapustil lep spomin; drago nam je, ako so odnesli, tak spomin iz Ptuja tudi Ljubljancani.

Koncert „Glasbene Matice“ iz Maribora v Ptuj. V soboto dne 23. julija 1921 priredi sloviti moški zbor mariborske „Glasbene Matice“ v ptujskem gledališču koncert. Prvič bo tudi našemu občinstvu dana možnost občudovati naš najboljši zbor, uživati umetniško prednašanje naših najlepših pesmi. Iz več kot štirideset pevcev obstoječi zbor razpolaga z večjim številom prvovrstnih tenorjev in s posebno finimi nizkimi basovi. Zbor vodi naš priljubljeni komponist sodni svetnik Oskar Dev, kateremu se ima zbor zahvaliti, da je ob vsakem nastopu dosegel tako krasne uspehe in splošno priznanje. Izbrani program (19 pesmi) jamči zato, da se nam bo nudil izvanredni užitek. Naša dolžnost pa je, da se „Glasbeni Matici“ za ljubeznjivi poset izkažemo hvaležne s tem, da se v čim največjem številu udeležimo koncerta.

Vspored koncerta „Glasbene Matice“ iz Maribora, ki se vrši v soboto, dne 23. julija 1921 točno ob 20. uri v ptujskem mestnem gledališču je sledeči: 1. a) E. Adamič, Čuj nas zemlja! b) A. Foerster: Povejte ve plnine! c) D. Jenko: Što čutiš Srbije tužni? 2. Narodne: a) Sem šel čez gmajnico (koroška). b) O, jesenske duge noči (hrvaška). c) Zar je morala doč (srbska). d) Eno si zapojmo (dolenjska)! 3. a) dr. B. Ipavice, Prošnja. b) E. Adamič, Polonica. c) O. Devi, Tihi veter od morja. d) E. Adamič, Fantovska. 4. Narodne: a) Barčica (goriška). b) Vanč zelenka jaše (štajerska A. Adamič). c) Viju vetri, viju vali (srbska). d) Je vpihnila luč (kraška). 5. a) V. Novak, Gorski kraj. b) F. Volarič, Zvečer. c) D. Jenko, Vabilo. d) F. S. Vilhar, Na vrelo Bosne.

Sokolski okrožni zlet v Ormožu. Dne 17. julija 1921 so poletela sokolska društva ptujkega okrožja na zlet v Ormož. Zleta se je udeležil tudi Varaždinski in Ljutomerski Sokol, prvi v prav velikem številu. Po sprejemu na kolodvoru se je vršil pohod po slavnostno ozaljšanem mestecu. Pred mestno hišo je pozdravil društva prvi slovenski župan in starosta ormoškega Sokola, br. dr. Strelec. Za tem so bile vaje za popoldanski nastop. Pred nastopom je bila seja, v kateri se je izvolil za okrožnega načelnika br. Peček A. iz Ptuja, za načelnico sestra dr. Tavčarjeva. Pri nastopu se je najbolj izkazal trgovsko-obrtni naraščaj; drugi nastopi in telovadba niso bili na vrhuncu. Prav čeden je bil rajalni nastop, živ, pester in slikovit. Godba, menda domača, ni bila prvovrstna; tudi tu je bil vzrok, da proste vaje niso bile, kakor bi bile morale biti. Po telovadbi je bila dokaj živahna prosta zabava.

Kratil? Že od 15. junija t. l. naprej je agitirala organizacija vojnih invalidov v Ptuj, da pride v Ptuj igralec čarovnjak, Josip Kratil, pravi žongler in ekvilibrist brez nog. Žalibog da ni mogel tako priti, kakor je hotel, ampak nekaj dni pozneje; med tem časom pa je nastopil tukaj drug neimenovani čarovnjak, ki pa je s svojo nevednostjo vse prihodnje čarovnjake v slabo luč spravil; razen tega pa je moral še ptujski kino ravno tisti dan „Princ Henry-ja“ pokazati, in tako je bila Kratilova naloga v Ptuj dobesedno uničena. Vsled tega izreka Kratil najiskrenejšo hvalo le udeležencem svojih predstav.

Zdravniški honorar. Krožek zdravnikov je sklenil na seji dne 11. julija 1921, da se razobesijo na vseh zdravniških čakalnicah najnižji honorarni tarifi, na katere naj se blagovoli p. n. občinstvo ozirati brez prejšnjega opozorila zdravnika. Tarifni postavki so postavljeni za mesto in politični okraj Ptuj z ozirom na to, da se občinstvo orijentira in se zdravnikom prihrani prerekanje o honorarnih zahtevah. Honorarni postavki so veljavni od 15. julija t. l. naprej.

Živinski sejem pri Sv. Urbanu v Sl. gor. se vrši na Jakobovo, dne 25. julija t. l. Na sejem se bo prignalo veliko število raznovrstne lepe živine. Kupci pridite!

Na našem kolodvoru je uslužben uradnik, ki ni dovolj ambiciozen v službi. Dospela je v Ptuj uboga čevljarska rodbina, katere člani so dobili vsi delo pri naši zadrugi. Dne 18. julija t. l. je mati te rodbine Marija Brezelj morala čakati od 8. do 11. ure dopoldne, predno je s pomočjo g. načelnika Turina dosegla izročitev svoje prtljage. Dotični uradnik je bajé čital med tem časopise, ter je prošnje uboge stranke nevljudno zavračal. Tudi ni maral sprejeti dinarskega bankovca, ker mu je bilo nekomodno vrniti stranki nekaj par.

Kmetijski gospodinjski tečaj v Dolni. Zadržani smo poročali, da sta se vršila dva kmetijska gospodinjska tečaja v Ptuj, ki sta končala s prav dobrim uspehom. Ljudstvo je spoznalo, kolike vrednosti je pouk, ki ga dobi kmečko dekle v takšnih gospodinjskih tečajih, posebno ker se izuri za kuhinjo in šivanje, tako da postane dobra in varčna gospodinja. Posebno za desni breg Drave, to je za Haloze je potreben kmetijski gospodinjski pouk in je od te strani prišlo tudi dovolj učenk v tečaj in je še sedaj mnogo novih priglasenk, ki bi rade posečale kmetijsko gospodinjsko šolo, posebno če se vrši v zimskem času in je bližje doma. Okrajni zastop ptujski se je radi tega potegoval pri poverjeništvu za kmetijstvo v Ljubljani, da bi se vršil pozimski tečaj v Halozah. Vlada je prošnji ugodila in določila, da se ima vršiti ta tečaj od 1. nov. t. l. do 15. januarja 1922. Hranilno in posojilno društvo v Ptuj, ki ima v Dolni veliko posestvo, takozvano Dobravo, je dalo poslopje brezplačno na razpolago. Ker okrajni zastop trpi druge stroške, je tedaj vse pripravljeno, da se tečaj lahko v določenem času prične. Sprejme se 12 do 20 kmečkih deklet v starosti od 16 let naprej. Dekleta morajo hoditi domov spat, opoldansko hrano pa dobijo v tečaju, katero si same pripravijo iz jedil, ki jih prinesejo po navodilu voditeljice od doma. Pouk se vrši na sledeči način: Ob 8. uri zjutraj se zberejo dekleta in oddajo reči, ki so jih od doma prinesle, voditeljici, da jih shrani in zapiše. Potem se vrši dve uri teoretični pouk o splošnih kmetijskih potrebah. Nato gredo kuhat in pripraviti jedila in sicer tako, da se vrstijo dekleta druga za drugo pri pripravi ene vrste jedi. Dekleta, ki niso zaposlena pri kuhinji, se uče šivat, krpāt in plest. Popoldan je spet teoretični pouk, ki traja do 5. ure popoldan. Tedaj gredo dekleta domov. Na ta način se vrši vsestranski kmetijski in gospodinjski pouk teoretično in praktično in se dekleta izvežbajo v vsem, kar jim je potreba za bodočo kmečko gospodinjjo. Pozivamo stariše in kmečka dekleta, ki so doma v bližnjih krajih, tako iz občine Ptujška gora, Dolna, G. Pristava, Sele, Lancovavas, St. Lovrenc na Drp. in Sv. Trojica v Halozah da se nemudoma prijavijo pri tajniku g. L. Sagadinu na okrajnem zastopu v Ptuj za obisk navedenega kmetijskega gospodinjskega tečaja v Dolni. Ako bo večjo število priglasenih kakor dvajset, se bo vršil še potem istotam drugi kmetijski tečaj, vendarle pod pogojem, če bo zadostno število pripravljenih. Opozorjamo radi tega že sedaj na to, da se javijo za prvi tečaj, ker ni gotovo, da se bo drugi tečaj vršil. Vse potrebne podatke in pojasnila dobite na okrajnem zastopu, kamor se je obrniti do tajnika g. Sagadina.

Mesto venca na krsto dne 12. t. m. umrle markovske učiteljice gđc. Karoline Kolaričeve so darovali markovski šolarski knjižici in ubogim šolarjem markovsko učiteljstvo po 50 K, gđc. A. Kovačeva 50 K in g. J. Planinc 60 K. Hvala lepa! — Krajni šolski svet in vodstvo pri Sv. Marku.

Računski listki Jugoslovenske Matice. Jugoslovenska Matica (podružnica Maribor) je odločila izdati računske reklamne listke, kakršni so bili v navadi v predvojnem času. Gostje in odjemalci so jih sprejemali po gostilnah, kavarnah in drugod in žrtvovali nekaj vinarjev za dobrodelne namene, pomagali so na ta način plemenitim ciljem in namenom. Kateri cilj pa je za pravega Jugoslovana plemenitejši, katera žrtev bolj opravičena nego ona, ki se doprinese za pomoč in rešitev naših

neodrešenih bratov v Primorju in na Koroškem? Reklamni listki bodo imeli na sprednji in zadnji strani inserate. Zadnja stran je že oddana, prostih je še 224 prostorov sprednjih strani, ki se po primeroma nizkih cenah oddajajo. Vabljeni so kavarnarji, gostilničarji, trgovci, obrtniki, industrijski podjetniki in vsi, ki žele svojim tvrdkam uspeha, da inserirajo na teh reklamnih listkih. Vpliv in vsestranski ugled Jugoslovenske Matice garantira inserentom, da bo inseriranje obrodilo obilega sadu. Naši mariborski listki se bodo razpečevali po vseh javnih lokalih na teritoriju Spodnje Štajerske, na sedanjem Slov. Koroškem in v Prekmurju. Podrobnejše podatke o načinu inseriranja daje podružnica Jugoslovenske Matice v Mariboru, Sodna ulica 32, pismo ali ustmeno.

Upokojeni častniki naše vojske - pokojnina. Ker so priobčili nekateri časopisi pritožbe upokojenih častnikov naše vojske, da doslej še ni rešeno vprašanje njihove pokojnine, pojasnjuje invalidski oddelek poverjeništvu za socialno skrbstvo sledeče: Ministrstvo financ je dostavilo tekom zadnjega tedna prošnje treh upokojenih častnikov, ki so jih vposlali Glavni kontroli v Belgradu na podlagi „Uverenja“ ministrstva vojske in mornarice, poverjeništvu za socialno skrbstvo v Ljubljani, da izračuna službena leta po bivših avstro-ogrskih predpisih in na tej podlagi višino pokojnine po zadnji dinarski plači. Poverjeništvu (invalidski oddelek) vrača te akte po izvršitvi ministrstvu financ, ki bo nato nakazalo pokojnine. Pričakovati je, da bodo sedaj ta nakazila izvršena v kratkem času.

Središče. Ob obletnici rojstnega dne Nj. Veličanstva kralja Petra I. je imel občinski zastop slavnostno sejo in je enoglasno sklenil poslati udanostno brzojavko Nj. Veličanstvu, pri kateri se s hvaležnostjo spominja srečne rešitve Nj. Visočanstva regenta Aleksandra iz smrtne nevarnosti. Pri tej seji je z večino glasov sklenil sledečo resolucijo: „Občinski odbor pozdravlja s posebnem zadoščenjem sprejetje ustave, ki jamči lepšo bodočnost celemu narodu in državi. Zahtevamo, da se ustanovi posebno okrožje za Štajersko in Prekmurje s sedežem v Mariboru in pozivljamo vse občinske odbore, da se tej naši zahtevi pridružijo.“ Poročilo „Slovenca“, da je občinski zastopposlal resolucijo, s katero zahteva avtonomijo Slovenije, je neresnično.

Središče. Stavba našega Sokolskega doma hitro napreduje in če ne bo izrednih nepravil, bo vsaj telovadnica do župnega zleta pod streho. Na tem nam je posebno mnogo ležeče, ker jo hočemo uporabiti za obednico in nam bo tudi v slučaju kake nevihte nudila zavetje. Zato smo se s podvojenimi močmi vrgli na delo; mlado in staro, vse pomaga, vsak kakor more — nekateri še celo več. To seveda našim klerikalcem ni všeč. Dolgo so se tlašili, da stavbe ne bomo nikakor skupaj spravili. Zdaj pa, ko vidijo, kako raste pred njih očmi in jim vse laži in klevete niso nič pomagale, bi se najraje od jeze zagrizli. Kaplan se je spravil v šoli nad deco in zagrozil, da bo vsakega kaznoval, ki bo ob nedeljah opravljaj kako delo za Sokola. Zadnje nedeljo so namreč naši Sokoli pridno pomagali pri zlaganju opeke. Naj se kaplan le pomiri in nam pove, zakaj takrat ne veljajo božje zapovedi, kadar je treba nositi stole in pomagati pri kaki orlovski prireditvi. Neplačano, z dobrim namenom storjeno delo pač ne onečašča praznika, to pa verujemo, da je hudo gledati, kako za Sokola vse z veseljem dela. Sicer pa so otroci naši in mi stariši bomo sami odločevali, kje in kdaj bodo sodelovali, in radi bi poznali tistega kaplana, ki bi se jih upal za to kaznovati. Še večkrat bodo imeli priliko pomagati pri stavbi in s ponosom bodo nekoč zrlji na svoj Dom, za katerega tako radi žrtvujejo svoj prosti čas.

Iz Središča. V velikem številu smo se Srodiščani udeležili sokolske slavnosti pri Sv. Miklavžu. Kljub slabemu vremenu ni nihče ostal doma. Cela prireditel je bila lepa in dostojna manifestacija sokolske misli. Ko smo se zvečer vračali domov, so nas izzivali pijanci, ki jih je kaplan napojil v svoji kleti.

Par dni pozneje je prireditelje in Sokola oblatila Straža. Nismo sovražniki vere, pač pa neizprosni nasprotniki politikujoče duhovščine, ki zlorablja vere v strankarske namene in ruši v narodu temelj verskega nauka: ljubezen do bližnjega in ga zavaja k sovraštvu in surovosti. Pred leti niso bili naši ljudje nič bolj in nič manj verni, pa ni bilo tako strupenega sovraštva niti v politiki niti v zasebnem življenju. Ne bomo več pripustili, da bi država z našim denarjem plačevala take ljudi. Kdor jih hoče imeti, naj si jih plača sam, mi pa si bomo s svojim denarjem vzdrževali narodno čutečo duhovščino, ki ji bo pri srečanju verska vzgoja, ne pa politika in blatenje poštenih ljudi. Radi tega ne bo propadla vera, pač pa bo konec nestrpnosti in političnega sovraštva. Gospodu kaplanu pa posebej svetujemo, naj se pri buri izogiblje naših kleti, ker zato nimamo vina, da bi nas od njega pijani fanatiki napadali.

Politične vesti.

Izpopolnitev naše vlade. Da ne trpe državni posli, se je vsaj začasno izpopolnila dosedanja vlada. Minister agrarne reforme je postal Kosta Miletič, vojni minister general Zečević, dosedanji pomočnik vojnega ministra, minister saobračaja Uzunović, minister Svetozar Pribičević pa bo vodil začasno ministrstvo prosvete in notranjih del.

Dr. Vošnjak poslanik v Pragi. Ker je bil dosedanji poslanik v Pragi Ivan Hribar imenovan za kraljevega namestnika v Sloveniji, je bil na njegovo mesto imenovan za poslanika v Pragi poslanec dr. Bogumil Vošnjak.

Hrvatski učitelji za ujedinjenje. V četrtek 14. julija so zborovali v Zagrebu hrvaški učitelji. Med drugim je bilo treba rešiti, ali se združijo tudi hrvaški učitelji s srbskimi in slovenskimi v enotno državno društvo, ali ostanejo v posebnem društvu. Po živahnem razgovoru je velika večina sklenila, da se zedinijo v enotno učiteljsko društvo. Po skupščini je okoli 500 učiteljev na Jelačićevem trgu javno manifestiralo za narodno edinstvo in složno delo vseh Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Edinstvena državna misel na Hrvaškem napreduje kljub raznim nasprotnikom in hujšakem. Ko je imelo hrvaško gospodarsko društvo, ki je to, kar pri nas Kmetijska družba, pretekli mesec svojo glavno skupščino, je z veliko večino odklonilo poizkus Radića in njegovih tovarišev, ki so se hoteli polastiti društva, da ga izrabljajo v svoje strankarske namene. Pametno, samostojno misleče, delavno ljudstvo ni za Radića. Vojaški nabori so se letos v vzornem redu izvršili tudi v okrajih, v katerih so se lani upirali naborniki, nahujskani po Radiću. Ljudstvo uvideva, da je rešitev v delu in redu, ne v kričanju in upornosti.

Lakota na Ruskem. Kam dovede boljše-viško hujškanje celo velike in bogate države, se vidi najboljšo na Ruskem. Rusija je pred vojsko zalagala s svojim žitom zapadne države. Odkar pa tam gospodarijo boljševiki, je prišlo že tako daleč, da nimajo Rusi kruha niti za se. Moskovski patrijarh se je pred kratkim obrnil do angleških škofov za pomoč, tudi Maksim Gorkij se je pridružil tej prošnji ter poudaril, naj Evropa in Amerika nemudoma pošljeta kruha, sicer bo ruski narod v kratki dobi izumrl gladu.

Državljanska vojska v Albaniji. V mali Albaniji ni miru. Ne le, da sosedom, ki smo največ mi, ne dajo s svojimi roparskimi vpadi miru, tudi sami med seboj niso edini. Sedaj so Miriditi, močno albansko pleme, proglasili samostojno republiko. Dosedanja tiranska vlada je poslala proti njim svojo vojsko. Ker je s tem ogrožena tudi naša meja, je naša vlada poskrbela za varnost na meji.

Preiskava o atentatu na regenta dokazuje, da je atentat delo obsežne organizacije, ki se je za ta čin dolgo in skrbno pripravljala. Vsak novi aretiranec izda zopet nove sokrvice. Gnezdo je bilo v Novem Sadu, jasno pa je